

Polnoćka u đakovačkoj katedrali 2019.

Draga braćo i sestre, dragi Oče nadbiskupe, draga braćo svećenici i poštovane časne sestre – svi vi dragi miljenici Božji!

Božićno svjetlo, radost i mir - za sve ljude. „Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod ...“ Ova je noć prestala biti noć jer se kroz nju „prolomila“ Slava Božja, koja je probudilo pastire, a uz svjetlost glas anđela je navijestio radost i mir. Svjetlost, mir i radost - to je već Izaija navijestio za meijansku noć: „Narod koji je u tami hodio, svjetlost vidje veliku; one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka obasja. Ti si radost umnožio, uvećao veselje.“

Kroz stoljeća, od Božića do Božića, od Polnoćke do Polnoćke dopire ta svjetlost i radost do nas - sve do danas. Kroz dvadeset stoljeća odjekuje Crkvom radosna poruka: „Dijete nam se rodilo, Sin nam je darovan!“ I ne samo Crkvom: cijeli svijet je zahvaćen tom porukom, makar dio ljudi i ne razumije duboki smisao te poruke. Čak i tzv. sekulariziranome društvu, onima koji žive na rubu crkvenoga života, koji za sebe kažu da su agnostici ili ne vjeruju u Boga, Božićna noć donosi tračak svjetla i nade: iskustvo da ljudi mogu i hoće biti jedni drugima uzajamno blizu, što je uočljivo kroz blagdansko raspoloženje u obiteljima, kroz uzajamno čestitanje i izražavanje dobrih želja, kroz uzajamno darivanje te na druge načine. I nastojanja da se za taj dan prekinu svi sukobi i ratovi također pokazuju kako svi čeznemo za mirom koji Bog daje i kojega su anđeli navijestili na betlehemskim poljanama. Poruka božićne noći je bezgranična. Ona se želi proširiti na sve ljude. Svakom je čovjeku upućena. Ona vrijedi kako za nas, koji smo večeras ovdje sabrani, ali ona vrijedi isto tako i za one koji su noćas mogli biti s nama, a nisu.

Sva su ljudska srca otvorena za prihvaćanje božićne poruke. U pripravi na Božić te u božićnom slavlju dakako da ima i folklor, tradicije i običaja... No, s druge strane: baš je taj folklor provizorni religiozni izričaj onih siromašnih u duhovnom smislu (papa Franjo bi rekao onih koji su na religioznoj i duhovnoj periferiji), koji nisu primili ozbiljniji religiozni odgoj te su ostali na razini tradicije i običaja, no koji također u dnu svoga srca očekuju da im se objavi poruka božićne noći, kako bi i oni zakoračili prema Bogu?! I oni negdje u svom srcu osjećaju da je Bog došao za sve, da nitko nije isključen te da se milost

Božja doista objavila za spas svakoga ljudskoga bića. Možda i nije toliko važno što su malobrojni oni koji tu Božju blizinu osjećaju čitavim svojim bićem, u potpunosti je razumiju i nose u srcu, nego je još važnije da svi mogu imati udjela u čudu Božića. Važno je da oni koji razumiju božićnu poruku shvate kako svaki čovjek prima i ima svoj dio božićne radosti upravo njihovim posredstvom, svjedočanstvom i dobrotom onih kojima je dano više i od kojih će se više i tražiti.

Uostalom, i u Isusovo vrijeme bilo je malo onih koji su razumjeli božićno otajstvo, na početku samo Marija, Josip i pastiri; nitko od veličina ovoga svijeta, koje je nabrojio sv. Luka u svome evanđeoskom odlomku što smo ga upravo navijestili. A ipak, nije li se počevši od ove noći promijenio tijekom svekolike povijesti?! To je zato jer se rođenjem Djeteta svemu svijetu očitovala ona radost koju Bog nosi u sebi, radost koja je on sam. Taj, čije rođenje slavimo, kasnije će objaviti tu Očevu radost - kad bude govorio o dobrom pastiru koji traži svoju jednu izgubljenu ovcu ... i kad je nalazi, sav je radostan uzima u naručje i nosi na ramenima; - njegova radost slika je nebeske radosti (usp. Mt 18).

Božićni znak je Novorođenče. Draga braćo i sestre, u ovoj svetoj noći, slavimo rođenje Boga kao djeteta koje je osiguralo budućnost svih generacija ove zemlje. Božićni znak je Novorođenče. Dijete je postalo znak narodu koji je u tmini hodio, onima «koji mrkli kraj smrti obitavahu» (usp. Iz 9,1). Božji je Sin je postao tek rođeno dijete. Došao je i prisutan je u obličju maloga djeteta, u neznatnom i slabom čovjeku, koji je ovisan o pomoći drugih. Bog se poistovjetio s čovjekom i s njegovim potrebama. On potvrđuje dostojanstvo i svetost svakoga i čitavoga čovjeka, njegove krhkosti, njegova duha i tijela te 'slavom Gospodnjom' obasjava majčinstvo i očinstvo, brak i obitelj, odgoj, kulturu i sva čovjekova nastojanja i rad, rasvjetljujući njegove staze i u teškim iskustvima marginalizacije zbog stranačkog i rođačkog pogodovanja te trpljenja zbog pravne, radne i socijalne nesigurnosti.

Božićno nas slavlje potiče na potrebu primanja svakog novorođenog djeteta u svoje društvo i osiguranje sigurnog rasta i napretka svakom novorođenčetu. Našu domovinu i naše društvo, u skladu s Božjom porukom koja nam je priopćena u Božićnoj noći, valja učiniti toplim domom i utočištem za svako dijete. Naš narod, srce svakog Hrvata, pozvani su u svakom novorođenom djetetu vidjeti dolazak Isusa Krista, pohod Božji našem biološki ugroženom

narodu i našoj domovini. Primanjem djece u naše obitelji i domove postajemo ljudi čija su srca otvoreno utočište i otvoren dom za novorođenog Isusa.

Otvorenost za Betlehemsko dijete u otvorenosti za dar života. Za dijete koje se imalo roditi u Betlehemu i za njegove roditelje nije bilo mjesta u betlehemskim domovima. I baš zato to betlehemsko Dijete Isus pruža nadu, smisao i cilj i onima koji i danas nailaze na zatvorena vrata "betlehemskih kuća": a to su pojedine firme koje ne zapošljavaju potencijalne majke, koje na razne načine iskorištavaju mlade ljude i produžavaju im privremene ugovore o radu, a ne žele s njima sklopiti ugovor na neograničeno vrijeme te im tako omogućiti ulazak u brak, mogućnost podizanja kredita, stambenog zbrinjavanja i proširenja obitelji; zdravstvene ustanove u kojima liječnici pri četvrtoj petoj trudnoći majkama savjetuju abortus, državne i političke strukture i ustanove koje se ne trude oko donošenja sustava dugoročnih demografskih mjera na državnoj i na lokalnim razinama, i to konsenzusom svih političkih opcija (jer se razmišljanjem na 4 godine nakon čega promjenom vlasti sve pada u vodu ne može postići ništa), nego radije ostaju zatvorena vrata betlehemskih domova vodeći brigu o svojim parcijalnim stranačkim interesima i mirno gledajući demografski slom vlastitoga naroda. Novorođeno dijete Isus nas je oslobodilo od svake ispraznosti, laži i svakoga zla, spasilo nas je od nas samih te je pokazalo istinu o našoj kršćanskoj nadi koja nadilazi prizemne interese i ovozemnu stvarnost.

Betlehemsko dijete, draga braćo i sestre, kuca tražeći dom i na vrata naših stanova, kuća, brakova i obitelji. Otvorenošću za dar života i primanjem djece u naše obitelji pokazujemo svoju ljubav i otvorenost pred bogom te odgovornost pred poviješću našega naroda. Istodobno ostajemo i na tragu onih koji su hrabro i velikodušno lili svoju krv za slobodu, budućnost i prosperitet našega naroda kroz povijest i u nedavnom domovinskom ratu. Djeca su više negoli samo igračka za našu potrebu iskazivanja nježnosti. Svako dijete možemo nazvati živim spomenikom velikog časa bračne ljubavi; bogoljublja i domoljublja.

Štalica, iako mala i skućena, bila je mjesto odakle je upućena bezgranična poruka evanđelja - svim ljudima mir na zemlji. Ta poruka i danas poziva ljude na otvaranje i širenje vlastitih granica i ograničenja. Taj poziv upućen svakom čovjeku, dar je novorođenog Djeteta Isusa. Taj dar koji smo jedni drugima pozvani darivati bez zadržavanja i sebičnosti čini naš svijet toplim i sigurnim mjestom u kojemu ima prostora za sve ljude i svaki čovjek je u nj dobrodošao.

Bez te poruke Božića svijet oko nas i mi sami bili bismo zahvaćeni hladnoćom i siromaštvom srca. Bez širenja poruke Božića ostali bismo osamljeni u svojoj sebičnosti.

"Hajdemo do Betlema!" Božić je, draga braćo i sestre, blagdan nade. 'Slavom Gospodnjom' on obasjava čitav naš ljudski život. Ispunja nas nabujalom radošću i novom snagom, koja nam dolazi od Betlehenskog djeteta. Božić je izazov i prigoda da poput pastira u Betlehenskoj noći i mi jedni druge potaknemo: "Hajdemo, dakle, i mi do Betlema!" (Lk 2,15). Nemojmo ostati zabrinuti, uplašeni ili zdvojni pod vedrim nebom. Isusovo rođenje i dolazak trajni su temelj nepokolebljive nade, izvor radosti, snage i nadahnuća - i za nas, za naše obitelji, za naše drage slavonske, baranjske i srijemske gradove i sela, za naše mlade i djecu, za čitavu našu Nadbiskupiju đakovačko-osječku, za Hrvatsku nam domovinu, za sve narode i čitav svijet.

Božićna radost je radost sviju nas. Sa željom da svi poput betlehenskih pastira otkrijemo i prepoznamo božićni znak - "Novorođenče gdje leži u jaslama" (usp. Lk 2,12.16), da se ne bojimo, nego da budemo narod otvoren daru života te ljudi u službi života, svima Vama draga braćo i sestre, dragi vjernici, svim ljudima dobre volje, svim našim obiteljima, vama draga braćo svećenici i poštovane časne sestre, i Vama dragi Oče nadbiskupe Marine, želim sretan i blagoslovljen Božić. Na dobro nam svima došlo porođenje Isusovo!